

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/69/2016
Identifikačné číslo spisu:	1014200067
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1014200067.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Q. C., narodený dňa XX.XX.XXXX, F., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/5/2014-42 zo dňa 28.06.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom č. k. 8Sd/5/2014-42 zo dňa 28.06.2016 podľa § 250j ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13.12.2013 a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ podal proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd definitívne rozhodol, že navrhovateľ má nárok na starobný dôchodok, že rozhodnutie odporkyne nie je v súlade so zákonom, a preto zrušil jej zamietavé rozhodnutie a vec jej vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude povinná o žiadosti znova rozhodnúť s tým, že bude viazaná právnym názorom odvolacieho súdu.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadrila podaním zo dňa 05.09.2016, v ktorom uviedla, že dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. V ďalšom poznamenala, že nakoľko bol navrhovateľ úspešným účastníkom konania a odporkyňa nepodala voči rozhodnutiu krajského súdu odvolanie, o nároku navrhovateľa na starobný dôchodok rozhodne odporkyňa v zmysle rozhodnutia krajského súdu, preto navrhla odvolanie navrhovateľa odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa bolo podané neoprávnenou osobou a navyše smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) a c) O.s.p. odmietnuť.

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250j ods. 4 veta prvá a druhá O.s.p. súd uvedie vo výroku rozsudku ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, pričom na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Podľa § 250s veta druhá O.s.p. je proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b).

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Odvolací súd predovšetkým skúmal otázku subjektívnej legitimácie navrhovateľa na podanie odvolania. Podľa § 201 veta prvá O.s.p. môže účastník napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. To však neznamená, že každý účastník konania je oprávnený na podanie odvolania; odporovalo by to totiž funkcii a povahe odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorý dáva zákon účastníkovi konania na to, aby sa mohol domôcť nápravy, ak mu bola rozsudkom súdu prvého stupňa spôsobená ujma na jeho právach. Či k takejto ujme naozaj došlo sa neposudzuje abstraktne, ale konkrétne - vo vzťahu k návrhu vo veci samej, na základe ktorého začalo konanie pred súdom prvého stupňa. Tento návrh je základom rozhodnutia súdu prvého stupňa a iba z neho možno vychádzať pri posudzovaní, či je odvolateľ oprávnený domáhať sa nápravy, a teda nie zo subjektívneho presvedčenia účastníka konania o dôsledkoch vyplývajúcich pre neho z rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ak teda súd prvého stupňa odvolateľovmu návrhu vyhovel v plnom rozsahu, nemôže sa tento cítiť rozhodnutím súdu poškodený, a nie je preto ani oprávnený sa proti nemu odvolať.

Rovnako to bolo aj v posudzovanom prípade - odvolateľ, ako navrhovateľ v konaní pred prvostupňovým súdom žiadal v podaní zo dňa 17.01.2014 o preskúmanie označeného rozhodnutia odporkyne s tým, aby súd rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil jej vec na nové konanie a rozhodnutie. Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 8Sd/5/2014-42 zo dňa 28.06.2016 navrhovateľovi vyhovel, preskúmané rozhodnutie odporkyne zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Navyše zrušenie rozhodnutia odporkyne súdom prvého stupňa podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. má za následok, že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu súdu podľa § 250s O.s.p. nie je prípustné - ani do merita veci, ani voči trovám konania. Na uvedený záver nemá vplyv ani nesprávne poučenie, uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvého stupňa o prípustnosti odvolania, lebo takéto nesprávne poučenie nezakladá právo na jeho uplatnenie.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14.09.2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok (teda aj odvolanie proti výroku o náhrade trov konania) prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku musel Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. b) a c) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250s veta druhá O.s.p. ako odvolanie smerujúce proti

rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné a zároveň ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.